

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 67).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v. Forslaget forelægges i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i det høje Landsting.

I den Skikkelse, Forslaget havde ved dets Forelæggelse i det høje Landsting, indeholdt det kun en Tilføjelse til § 6 i den gældende Lov. I denne Paragrafs 2det Stykke er der nemlig aabnet Adgang til i saadanne Tilfælde, hvor Indlemmelse af et Landdistrikt i en Købstad vil medføre Skatteforøgelse for Beboerne i Distriktet, at lade denne Forhøjelse ske efterhaanden i Løbet af et kortere Aaremaal, som højst kan fastsættes til 15 Aar Den gældende Lov er bygget paa en Forudsætning, som viser sig ikke altid at holde Stik, nemlig denne, at ved Indlemmelse i Købstad af et Landdistrikt vil Konsekvensen være Skatteforhøjelse for Landdistriktets Beboere, men man har Eksempler paa, at det modsatte kan indtræde. Skattelettelse ved saadan Indlemmelse kan blive Følgen, det var f. Eks. Tilfældet med Næstved St. Mortens Sogn. Jeg finder derfor, at alt taler for, at en tilsvarende Overgangsbestemmelse indføres ogsaa i det Tilfælde, at Skattelempelse indtræder, saaledes at Lettelser først sker efterhaanden, gennem et Aaremaal af højst 15 Aar, hvis man finder, at Omstændighederne taler derfor. Særlige Udgifter for Købstadkommunen kan jo ogsaa blive Konsekvensen af Indlemmelse, navnlig i de første Aar, og derfor synes det ogsaa rimeligt, at Landdistriktets Beboere giver et særligt Bidrag hertil ved, at Skatten ikke øjeblikkelig falder ned i Niveau med Købstadens, men at dette sker efterhaanden gennem en Aarrække.

Lovforslagets oprindelige Indhold vil man genfinde i det her foreliggende Lovforslag under § 1, Litra 2, men Landstinget har vedtaget Tilføjelser til Lovforslaget, som jeg ganske kort skal gøre Rede for. Jeg henviser først til Lovforslagets § 1,

Litra 1. Forholdet er nu det, at Byraadet i den Købstad, hvori Indlemmelse paatænkes, og som ikke har ønsket Indlemmelsen, kan fremsætte Begæring om, at Indlemmelsen gøres afhængig af, at andre tilstødende Kommuner samtidig indlemmes. Dette skete f. Eks., da Næstved St. Peters Landdistrikt efter Næstveds Ønske indlemmedes samtidig med St. Mortens Landdistrikt, som krævede sig indlemmet i Næstved Købstad. Men det nye i Lovforslaget er paa dette Punkt, at for hver Indlemmelse skal der, hvis Ministeren skønner, at Sagen om den først fremkomne Indlemmelse bør fremmes, nedsættes en Kommission i Overensstemmelse med den gældende Lovs § 8, og de forskellige Indstillinger skal da optages til Overvejelse samtidig, forinden Afgørelse træffes af, i hvilket Omfang Indlemmelse af de omhandlede Kommuner eller Dele deraf skal foretages.

Det er jo ikke usædvanligt, at der op til en Købstadkommune ligger Landdistrikter eller et Landdistrikt, som er beboet af ganske ubemidlede, Landdistrikter, som i det væsentlige har en Arbejderbefolkning, som finder sit Erhverv i Købstaden, og hvis kommunale Udgifter af mange forskellige Grunde er meget betydelige sammenlignet med Skatteevnen, hvorfor saadanne Distrikter tidt har en høj Skatteprocent og naturligt ønsker sig indlemmet i Købstaden. Paa den anden Side er det heller ikke usædvanligt, at der i Distrikter, der støder op til Købstæder, findes en fra Købstaden udflyttet Befolkning, bestaaende af de Personer, for hvem det er af Betydning at søge ud i et Skattely, hvilket jo ikke sjælden er Personer knyttede til Virksomhed i den paagældende Købstad og med betydelige Indtægter, Distrikter, hvor Skatteprocenten er forholdsvis lav, fordi de kommunale Byrder staaar i et gunstigt Forhold til den kommunale Bæreevne. Det maa da siges at være naturligt, hvis der fra et mindre bemidlet Distrikt, væsentligt beboet af en Arbejderbefolkning, rejses Krav, om Indlemmelse i Købstaden, at dette da, hvis Købstaden forlanger det, optages til Behandling samtig med et af Købstaden rejst Krav om, at Indlemmelsen af Arbejderdistriktet ledsages af en Indlemmelse ogsaa af Skattelyet. Jeg har derfor fundet, at det var rimeligt ikke blot at give Købstaden Adgang til at rejse saadanne Krav, hvad den jo ogsaa i Øjeblikket har, men ogsaa at paalægge den vedkommende Indenrigsminister, hvis han mener det rimeligt at fremme Krav, der er rejst fra det første Landdistrikts Side, da ogsaa at optage til